

længere ude, end det var heldigt for at komme i Land, kærtrede, da den skulde ind over Revlerne. De to Mand af Besætningen kom op paa Kølen og kom paa denne Maade i Land, hvorimod den tredie, Skipperen, druknede. Havde de nu haft en Redningsstation eller Redningsbaad ved Lyngby, var denne Ulykke temmelig sikkert bleven afværget. Lyngby er et lille Sogn, der af Naturen er meget stiftmoderlig behandlet. Havet skærer bort af det Aar efter Aar. 3 à 4 Gange — 3 i det mindste — have vi givet Beboerne Afslag i deres Hartkorn for, hvad Havet har taget bort. Nu er det selvfølgelig en Lettelse at blive fri for at betale Skat af Jord, Havet tager; men dermed ere de paagældende ingenlunde heldig stillede, idet den Jord, Havet skærer bort, jo ikke erstattes dem. Staten har erkendt for ikke saa faa Huses Vedkommende — jeg tror for 4 à 5 Huse i Lyngby —, at den havde Pligt til at komme disse Mennesker til Hjælp, naar Havet kom dem saa nær, at det truede med at tage deres Huse. Forholdet er som sagt saadant, at Kirken, der nu ligger lige ud til Havet, har for et Hundrede Aar eller maaske noget længere tilbage ligget omtrent midt i Sognet, medens den nu ligger ud til Havskrænten og er i Færd med at styrte ned. Kirkegaarden benyttes ikke længere, hvorfor de have faaet en ny, hvor de begrave deres Lig. Alt dette har ført til, at dette Sogn, der ellers bestod af nogenlunde god Jord, nu er meget uheldig stillet med Hensyn til sit Landbrug, og at Befolkningen mere og mere maa gaa over til at blive Fiskere. Men den Støtte, som Fiskerne, naar de gaa ud paa Fiskeri fra Jyllands Vestkyst, skulde have derved, at de vare sikre paa under Uvejr at blive hjulpede af Redningsbaade fra Land, kan ikke faas for Lyngbys Vedkommende, saa længe der ikke er nogen Redningsstation der. Det er jo nemlig naturligt, at Redningsstationerne i Lønstrup og Løkken under Uvejr først redde Folkene fra disse to Steder. Derfor har man henvendt sig til Marineministeriet, til Administrationen for Redningsvæsenet, og bedt om at faa en Redningsstation oprettet ved Lyngby. Det er ikke første Gang, de have indgivet Andragende i saa Henseende, og de ere som sagt paany komne med et i Aar. Umiddelbart før Rigsdagens Aabning blev det fortalt mig, at Fiskerne i Lyngby havde faaet en ny Kamp at bestaa, særlig efter den Ulykke, der ramte i Slutningen af September, idet man fra Kvindernes Side gjorde alt muligt, end-

ogsaa i nogenlunde Magsvejr, for at holde Mændene fra at gaa ud paa Havet. Følgen vilde derfor blive, at de vilde blive nødte til enten at søge til en anden Fiskeplads, hvor der var Redningsstation eller mere sikre Forhold at gaa ud under, eller ogsaa at drage bort til anden Virksomhed. Jeg har en Gang ved Lønstrup for mange Aar siden under et Uvejr, hvor Fiskerne vare ude, set, hvorledes man der, navnlig fra Kvindernes Side, stillede sig, naar Mændene vare ude. Jeg saa en Gang — og det glemmer jeg aldrig —, at en Kvinde sad med 3 Børn i Favnen oppe paa Klitterne med himmelvendte Øjne, mens Taarnerne trillede hende ned ad Kinderne. Hendes Mand var netop ude paa Havet; han kom dog velbeholden hjem, og der blev selvfølgelig Glæde denne Gang i hans Hjem. Men samme Dag var der 3 andre Mænd, der druknede, 2 udfor Lønstrup og 1 udfor Hirtshals. De ville forstaa, at naar Forholdene ere saadanne, er det næsten Synd ikke fra Statens Side at yde saa megen Støtte, at de kunne faa en Redningsstation der, der kan noget betrygge Forholdene for dem, der ere ude paa Søen, lige saa vel som for deres Familier, der ere hjemme. Jeg haaber derfor, at den højtærede Forsvarsminister med Velvillie vil se paa det Andragende, der er indkommet fra Lyngby i Sommer, om at faa en Redningsstation der.

Endelig har jeg en gammel Bekendt at fremdrage overfor den højtærede Trafikminister. Det angaar Udvidelsen af Sønderskov Billetsalgssted til Holdeplads. Jeg var meget glad ved at høre dels det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup), der indledede Forhandlingen, og dels det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard), der næsten ligesom antydede, at det ikke vilde være rigtigt at være alt for sparsommelig, navnlig overfor den Slags Forbedringer af vort Jernbanevæsen, som angaa Oprettelse af flere Holdepladser. Jeg tror ogsaa, at efter at vi overhovedet have faaet vore Baner til at give en nogenlunde god Rente, er det ikke rigtigt at blive ved at afholde Folk fra at faa noget mere bekvem Adgang til Jernbanerne. Administrationen svarede paa et Andragende i Fjor om at faa Billetsalgsstedet udvidet til Holdeplads, at det kunde være meget muligt, at det vilde være rigtigt at gøre dette, men det vilde føre til, at Trafikken blev taget fra Hjørring. Ja, det er ganske rimeligt, at den Trafik, der vilde gaa direkte til Sønderskov, ikke vilde gaa gennem Hjørring, det er ganske naturligt, men jeg synes